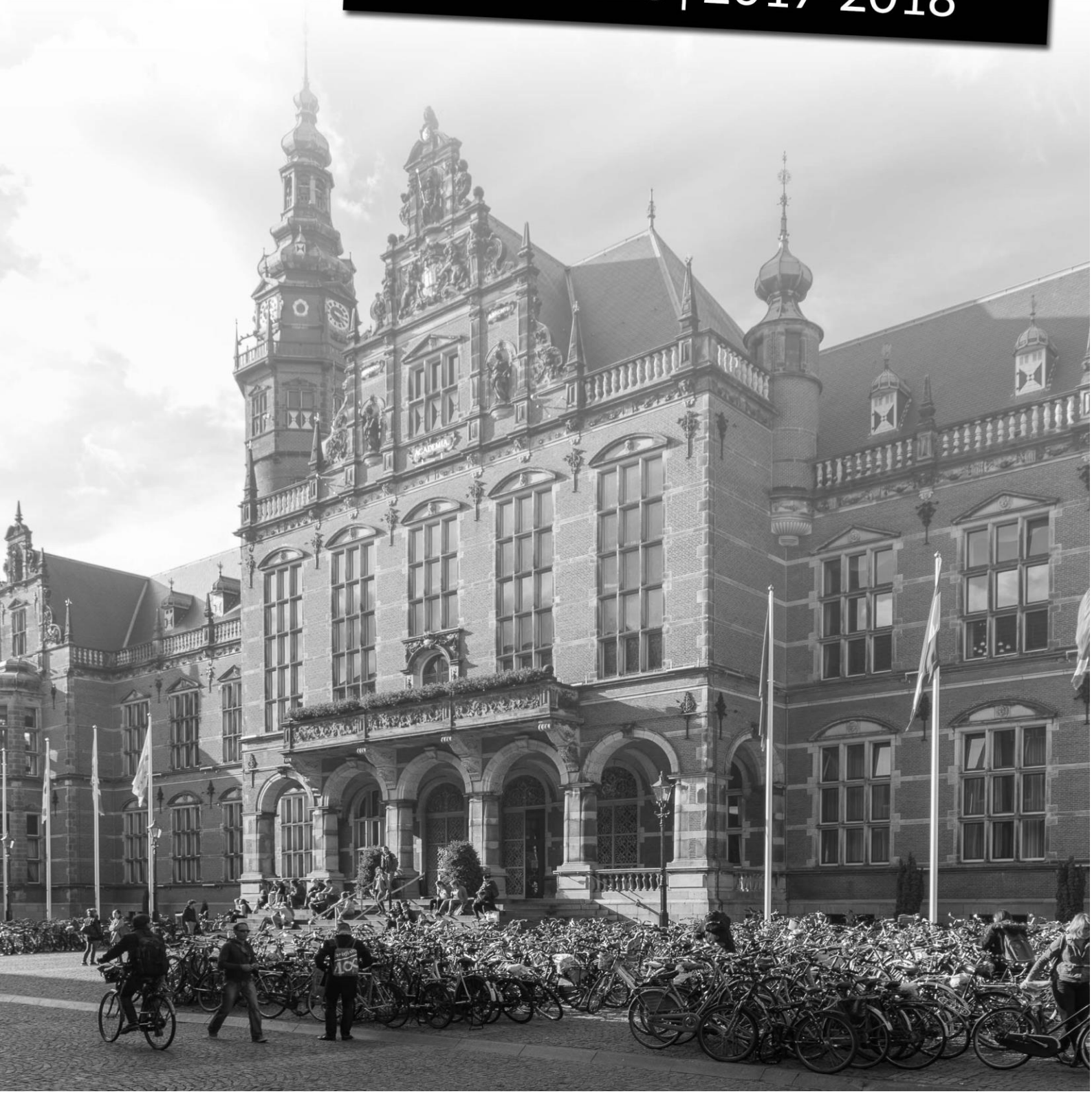

DAG
Democratische Academie Groningen

DEMOCRATISCHE ACADEMIE GRONINGEN

Onze visie | 2017-2018

INLEIDING

De Democratische Academie Groningen (DAG) vertegenwoordigt een grote groep studenten die zich zorgen maakt over het huidige beleid van de Rijksuniversiteit Groningen. De RUG is een concurrerend bedrijf aan het worden, met als gevolg dat academische vorming en vrijheid onder grote druk staan. Daarom willen wij een open en kritisch debat starten over de fundamentele waarden van een universiteit. In de eerste plaats willen wij ons richten op het verwerklijken van die waarden, die we hier vanuit vier deels overlappende invalshoeken belichten. Concrete doelstellingen spelen daarbij een belangrijke rol, maar de waarden staan voorop.

Bij verschillende ontwikkelingen zetten wij vraagtekens. Hoe kan het dat de universiteit steeds meer op een bedrijf begint te lijken? Waarom worden inhoudelijke vakken vervangen door schoolse presentatie- en schrijf cursussen? Waarom stellen we een *Dean of Industry Relations* aan, die de geloofwaardigheid en vrijheid van onderzoekers ondermijnt? Waarom bezuinigen we zo op letteren? Waarom werkt de RUG aan een megalomaan en onzinnig project als de ‘*branch campus*’ in China? Waarom zijn *rankings* zo belangrijk geworden? Waarom worden onderzoekers beoordeeld op de hoeveelheid geld die ze binnenhalen en niet op hun wetenschappelijke resultaten? Hoe kan het dat de *Energy Academy Europe* alleen samenwerkt met partners uit de fossiele industrie? Waarom voelt de universiteit geen verantwoordelijkheid voor het huisvesten van internationale studenten? Zijn er niet te veel studenten?

Het is bestuurders goed gelukt om te doen alsof deze vragen niet belangrijk zijn voor studenten. Met het recht op inspraak is langzamerhand ook de wil om inspraak verdwenen. De Democratische Academie Groningen gelooft dat wanneer er een open en democratisch debat over universiteitsbeleid zou zijn, bestuurders zouden doorkrijgen dat de door hen gestelde kwantitatieve criteria afdoen aan de kwaliteit van onderzoek en onderwijs. Wij streven daarom naar een transparante universiteit, waar centrale en facultaire bestuursleden democratisch verkozen worden door zowel staf als studenten. Wij willen op die manier een open en inclusieve discussie creëren, waar studenten, onderzoekers, ondersteunend personeel én bestuurders de universiteit gezamenlijk ontwerpen. Onder de huidige omstandigheden is dat echter niet mogelijk. Pas met échte democratie hebben we de mogelijkheden voorwaarden om de nieuwe universiteit concreet vorm te geven.

GRONDIGE DEMOCRATISERING

De Democratische Academie Groningen wil het begin zijn van een beweging waar studenten en medewerkers échte inspraak krijgen in het beleid van de RUG. Wanneer studenten nu om inspraak vragen, worden zij doorgaans weggelachen: “Wat weten jullie er nou van?” En wellicht hebben de bestuurders hier een punt. Veel studenten hebben geen idee wat Yantai, de tweede geldstroom of clustervorming bij letteren inhoudt. Hoog tijd dat daar verandering in komt. Wij zullen er alles aan doen om studenten te informeren over het beleid van het College van Bestuur. DAG wil een cultuur creëren van kritische vragen stellen en antwoorden eisen.

Wij willen aantonen dat het belang van studenten niet ophoudt bij online colleges of toiletmogelijkheden bij tentamens. Studenten hebben er alle belang bij om óók over structurele zaken een mening te kunnen vormen. Niet alleen voor henzelf, maar voor de academische gemeenschap als geheel. De universiteit is een gezamenlijk kennisproject met een grote maatschappelijke verantwoordelijkheid, en geen diplomafabriek. Deze maatschappelijke rol is té waardevol om overgelaten te worden aan een handjevol bestuurders met doelstellingen die grotendeels wezensvreemd zijn aan het academisch ideaal.

De Democratische Academie Groningen zal haar zetels in de Universiteitsraad gebruiken om bovenstaande grote thema's bespreekbaar te maken. Hoewel DAG met haar zetels zal streven naar verandering is dat niet het hoofddoel. De gewonnen zetels dienen als middel om een bredere discussie onder studenten op gang te brengen. Het hoofddoel van DAG is dan ook het bewust maken en informeren van studenten, opdat zij kunnen meediscussiëren over de fundamentele vraag waartoe de universiteit op aarde is. We willen de-economiseren door te democratiseren zodat de academische waarden en onafhankelijkheid weer gewaarborgd kunnen worden.

1. DEMOCRATISERING EN DECENTRALISATIE

ANALYSE

Er is een schrijnend democratisch tekort binnen de RUG. De RUG kent een breed scala aan organen die studenteninspraak zouden moeten waarborgen: facultaire opleidingscommissies, faculteitsraden, de universiteitsraad en de studentassessoren. Ondanks de ogenschijnlijk veelzijdige lijkende aanwezigheid van inspraakorganen, zien wij veel problemen omtrent de werkelijke invloed die studenten op het beleid van de universiteit hebben. De facto kent de RUG slechts schijninspraak.

Medezeggenschapsraden krijgen pas laat in de besluitvorming beleidsstukken onder ogen, wanneer het vaak al te laat is om nog een ander pad in te slaan. De besproken documenten krijgen vaker dan nodig het etiket 'vertrouwelijk', waardoor potentiële onenigheid niet naar buiten getoond wordt en negatieve publiciteit wordt vermeden. Dit vinden wij een kwalijke zaak: het zet studentenparticipatie buitenspel en ontloopt de controlerende functie die de media horen te vervullen ten opzichte van een publieke instelling.

Opleidingscommissies bepalen hun vakbeoordelingen op basis van enquêtes van studenten die vaak geen weet hebben van hoe belangrijk hun stem kan zijn. Door deze losgekoppelde methode middels analyses van enquêtes verliest men de werkelijk belangrijke criteria uit het oog. In plaats van het meten van slagingspercentages moet men zich afvragen of het vak een pluralistisch beeld van de stof geeft en of het vak op niveau gegeven wordt.

Studentassessoren hebben momenteel een adviserende rol in het betreffende bestuur (CIT, facultair of CvB). Dit betekent dat de communicatie met het bestuur goed loopt als er geen onenigheid is. Maar als er botsende visies zijn, is deze student altijd in de minderheid. Het is dus een vorm van inspraak die alleen werkt in tijden van mooi weer. Het gevaar is dat de studentassessor zich ontpopt tot een lobbyist voor het bestuur, in plaats van een vertegenwoordiger van het studentenbelang.

De zo veel geprezen democratie en studenteninspraak aan onze universiteit is dus te reduceren tot schijninspraak: de werkelijke beslissingen worden nog steeds *top-down* door de bestuurlijke bovenlaag genomen. Studenteninspraak lijkt een van bovenaf opgelegde last voor bestuurders, die ze moeten marginaliseren. En dat terwijl ze de mening en visie van studenten zouden moeten omarmen. Bestuurders dienen studenten te zien als volwaardige deelnemers aan het gezamenlijke kennisproject dat de universiteit in haar kern behelst.

IDEAAL

DAG staat voor verregaande democratisering van de RUG waarbij bestuurders te allen tijde verantwoording af moeten leggen aan de academische gemeenschap. Daarnaast is decentralisatie belangrijk: organisatorische beslissingen moeten zoveel mogelijk worden genomen door de mensen die hiermee te maken krijgen. Een belangrijke voorwaarde voor universitaire vernieuwing is het doorbreken van de huidige hiërarchische en bureaucratische structuur van de universiteit.

Wij streven naar een transparante universiteit die gebaseerd is op een gelaagde democratie, in plaats van bestuursfuncties op basis van benoeming. Dit houdt in dat centrale en facultaire bestuursleden democratisch verkozen moeten worden door zowel staf als studenten. Het voordeel van dit systeem is dat bestuurders hun plannen voor de universiteit of faculteit op voorhand moeten expliceren en op basis van deze ideeën verkozen zullen worden. Zij moeten een heldere visie hebben en dienen hun beleid te verdedigen tegenover hun kiezers. Dit systeem zorgt ervoor dat bestuurders een dubbele verantwoordelijkheid krijgen, naar boven (naar het CvB of het Raad van Toezicht) en beneden (de universitaire gemeenschap). Zo zullen ze nooit één kant uit het oog verliezen.

Het grote voordeel van deze openheid is dat iedereen weet waar hij of zij aan toe is. Op dit moment hebben studenten vaak geen benul van de werkzaamheden van de universiteit of faculteit. Transparantie zal het studentenengagement verbeteren en maakt het gemakkelijker studenten en personeel eerder in de besluitvorming te betrekken. Daarnaast creëert dit democratische systeem veel meer externe legitimiteit voor diezelfde bestuurders, omdat zij met hun vooraf gemotiveerde ideeën het vertrouwen van medewerkers en studenten hebben gewonnen.

2. VAN EEN BEDRIJF NAAR EEN MAATSCHAPPELIJK KENNISPROJECT

ANALYSE

De Democratische Academie Groningen constateert dat de universiteit in de eenentwintigste eeuw meer op een commerciële instelling is gaan lijken dan op de emancipatoire kennisinstelling die zij behoort te zijn. De universiteit is een bedrijf geworden; haar rector is een topmanager met bijbehorend salaris, wetenschappers zijn onderzoeksproducenten en studenten consumenten.

Deze ontwikkeling is terug te zien in de gehele organisatiestructuur en rolverdeling binnen de universiteit. Het bestuur bestaat uit managers die zich slechts bezighouden met het op orde houden van de begroting en het bereiken van een plek op grotendeels betekenisloze internationale lijstjes. Wetenschappers moeten zoveel mogelijk publicaties produceren, met alle gevolgen van dien. De enorme werkdruk, concurrentie om onderzoekssubsidies en bestuurlijke maatregelen leiden tot baanonzekerheid, gezondheidsproblemen en uitwassen zoals wetenschapsfraude bij onderzoekers.

Studenten worden behandeld als consumenten, die als het ware een diploma komen 'kopen'. Ze hebben verder geen zeggenschap en moeten zo snel en gemakkelijk mogelijk weer de deur uit. Studenten worden als zodanig niet serieus genomen en leren tevens om zichzelf niet serieus te nemen. Het belang om zoveel mogelijk diploma's te verkopen heeft kwalijke gevolgen. Het aantal contacturen neemt af om meer en meer studenten te kunnen herbergen. De universiteit wordt overhaast verengelt; hoe meer niet-Europese studenten per docent, hoe meer er verdiend wordt. De onderwijskwaliteit lijdt flink onder de taalproblemen en grotere collegegroepen, maar dat wordt voor lief genomen. Een bedrijf streeft altijd naar winstmaximalisatie, maar een universiteit dient kwaliteit te bewaren. Die twee dingen sluiten elkaar soms helaas uit, zoals aan de RUG het geval is.

Onderzoek wordt in toenemende mate afgerekend op basis van haar economisch nut of haar praktische toepassing op de korte termijn. Het aanleggen van een natuurwetenschappelijk raamwerk van kennis voor de lange termijn, of voor kwalitatief sociaal- en geesteswetenschappelijk onderzoek, krijgt te weinig ruimte.

Het bedrijfsmatige bestuur heeft tot gevolg dat kritische discussie altijd de kop wordt ingedrukt. De echte beslissingen zijn al lang genomen voordat medezeggenschapsraden ervan horen. Beleidsstukken zijn vertrouwelijk en kritiek in de media is uit den boze. Boven alles mag de reputatie van de universiteit, zorgvuldig opgebouwd met behulp van dure reclamebureaus, niet geschaad worden. Als een 'onderwijsconsument' gaat geloven dat dit niet de plek is waar *'born leaders reach for infinity'*, dan kopen ze hun diploma wel ergens anders. Als het geld van de PR-afdeling naar de afdeling Engels van de letterenfaculteit was gegaan, dan zou de grammaticaal incorrecte slogan 'Think bold' wellicht ook zijn voorkomen.

IDEAAL

DAG pleit voor een universiteit die geen bedrijf is, maar een gezamenlijk kennisproject met een maatschappelijke belangstelling. Een universiteit behandelt studenten als kritische volwassenen die iets te melden hebben. Zij moet het huis zijn waar wetenschappelijke kennis bewaard wordt en tot bloei komt. De universiteit moet een baken van kennis zijn ten behoeve van het algemeen belang. Wanneer zij zich door perverse financiële prikkels en visieloos management laat verleiden, komt die taak in gevaar - met alle gevolgen van dien. Groter is niet altijd beter, massaler is niet altijd efficiënter. Daarom gelooft DAG dat de taken en doelen van een universiteit onverenigbaar zijn met bedrijfsmatige organisatie en beleid.

3. NAAR EEN VERANTWOORD FINANCIERINGSSYSTEEM

ANALYSE

De manier waarop de universiteit op dit moment gefinancierd wordt en waarop zij vervolgens besluit om het geld te verdelen, is onverantwoord. De strijd om financiering werkt fraude, mentale gezondheidsproblemen en slap onderzoek in de hand en is funest voor niet-mainstream onderzoek en het daaruit voortvloeiende onderwijs. Veel van deze problemen moeten in Den Haag worden opgelost en samen met het CvB willen wij daar dan ook druk voor uitoefenen. Een aantal problemen kan echter goed binnen de universiteit worden opgelost.

Een belangrijk deel van de financiering van de RUG komt uit de zogenaamde ‘eerste geldstroom’. Dat geld, afkomstig van het rijk, wordt onder faculteiten verdeeld aan de hand van het interne allocatiemodel. De huidige verdeling is al jaren niet aangepast en is dringend aan een kritische en democratische evaluatie toe. Het College van Bestuur heeft echter expliciet gesteld dat hun “ervaring is dat je er met elkaar niet uitkomt om het anders te doen. Er zijn goede redenen geweest om het zo te verdelen. Zodra je daar nieuwe afspraken over gaat maken, ontstaat er elk jaar weer een discussie.” Het ontbreken van die discussie is volgens DAG nu juist een fundamenteel probleem.

De huidige interne geldverdeling is namelijk niet duurzaam; zij is te weinig gericht op de continuïteit van onderzoek en onderwijs. Financiële argumenten spelen een te grote rol in beslissingen over het onderwijsaanbod, waardoor kleine studierichtingen ten onrechte worden bedreigd omdat ze hogere kosten maken per student.

De Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) draagt grote verantwoordelijkheid voor het verdelen van onderzoeksgeld. De hoeveelheid geld die universiteiten zelf mogen besteden (eerste geldstroom) is sterk verlaagd. Het geld is verplaatst naar de tweede geldstroom, waar onderzoekers concurreren om onderzoeksfinanciering. Dit had tot doel om de kwaliteit van de onderzoeksvorstellen en de onderzoeksvrijheid te verhogen.

Het tegendeel is het gevolg. De onderzoeksvrijheid blijkt juist verkleind, omdat in de praktijk slechts mainstreamonderwerpen en methodologieën kans maken. Het voor de natuurwetenschappen zeer succesvolle publicatie- en onderzoeksmodel leent zich niet altijd voor sociale en geesteswetenschappen, waardoor er in die gebieden sprake is van inhoudelijke verschraling. Studenten zien dat terug in het versmallende onderwijsaanbod. Het overgrote deel van de onderzoeksaanvragen wordt bij het NWO op arbitraire gronden en inhoudsloze criteria afgewezen, wat zonde is van de tijd die onderzoekers kwijt zijn aan het schrijven van voorstellen. Deze situatie werkt ook individualisering en nodeloze competitie in de hand. Het feit dat het rijk via topsectoren indirect bepaalt waar onderzoeksgeld naartoe gaat, is een perverse vorm van onderzoekssturing.

Op de universiteit heeft dit beleid gezorgd voor een evaluatiebeleid waarin niet de resultaten, maar de plannen van wetenschappers worden beoordeeld. Onderzoekers worden afgerekend op de hoeveelheid geld die zij 'inverdienen' uit de tweede geldstroom. Dit heeft tot gevolg dat veel aanstellingen tijdelijk zijn en de baanzekerheid laag is. Dit evaluatiesysteem dient slechts de bestuurlijke boekhouding en niet de onderzoekskwaliteit.

De derde geldstroom is geld dat door derden wordt binnengebracht. Denk hierbij aan overheidsinstanties en bedrijven, die in ruil voor hun bijdrage mogen bepalen wat voor onderzoek er uitgevoerd wordt. De RUG heeft onlangs een *Dean of Industry Relations* aangesteld om deze derde geldstroom flink te verhogen. We moeten ons echter afvragen of deze constante drang naar groei niet de kernwaarden van een universiteit aantast. Onafhankelijkheid in het bepalen van onderwerpen is van fundamenteel belang voor een universiteit die een maatschappelijke rol heeft. Dat bijvoorbeeld de *Energy Academy Europe* alleen partners heeft uit de fossiele industrie is hoogst discutabel.

Uiteindelijk zijn het de kleinere disciplines die van dit beleid de dupe worden. Faculteiten kunnen aan veel wetenschappelijke richtingen geen recht doen onder de huidige valorisatie- en inverteerisen. Dat komt doordat de waarde van veel (sociaal- en geesteswetenschappelijk) onderzoek niet te vatten is in termen van rendement. Dit is terug te zien in de bezuinigingen en interne verschraling bij dit soort faculteiten. Kleinere opleidingen worden gedwongen samen te werken, of verdwijnen zelfs. De clusteringen bij letteren zijn hiervoor exemplarisch.

Dit financieringsstelsel heeft ook ingrijpende invloed op het onderwijsaanbod. Afstudeercijfers bepalen hoeveel geld een opleiding binnenhaalt. Dankzij deze perverse prikkel is in Groningen het aantal studenten in tien jaar tijd met 10.000 toegenomen, maar is het aantal docenten afgenomen. Desalniettemin is het aantal studenten dat in vier jaar tijd hun bachelor behaalde gestegen van 42 tot 72 procent. Deels is dit te wijten aan de verschooling van de opleidingen – meer aandacht voor schrijven en presenteren – maar vooral duiden deze cijfers erop dat het behalen van een bachelor makkelijker is geworden. Het financieringssysteem werkt dus niet de kwaliteit, maar het aantal afstudeerders in de hand.

IDEAAL

DAG vindt dat wetenschappers moeten kunnen opereren in een cultuur van vertrouwen. Dat kan door de resultaten van het werk van onderzoekers leidend te laten zijn, en niet de hoeveelheid inverteerd geld. Deze alternatieve toekomstvisie brengt met zich mee dat het aantal tijdelijke contracten, een bron van grote onzekerheid en frustratie bij onderzoekers, drastisch verlaagd zal worden. Een belangrijke taak voor onze universiteit is het organiseren van een landelijke hervorming van het financieringsstelsel om vervolgens recht te kunnen doen aan onderwijs- en onderzoekstradities die nu onder veel druk staan. Dat betekent dat wij ons ook intern inzetten voor meer structurele financiering voor kwetsbare disciplines en afscheid nemen van de economistische misvatting dat concurrentie altijd kwaliteit bevordert.

4. VAN KWANTITATIEF BELEID NAAR KWALITATIEVE WAARDEN

ANALYSE

DAG constateert dat universiteitsbeleid gericht is op statistieken, niet op mensen. Door een ondemocratische bestuurslaag, bestaande uit managers die op grote afstand staan van wat er op de 'werkvloer' gebeurt, is een heel systeem van kwantitatieve beoordelingscriteria in het leven geroepen. Ook overheidsbeleid heeft, in vorm van de zogenaamde 'prestatieafspraken', geleid tot rendementsgestuurde metingen. Dit kwantificerend beleid wordt deels gevoerd vanwege het bovengenoemde financieringsstelsel, maar verraadt ook een fundamenteel probleem: een gebrekkige visie op wat kwaliteit is.

De waarde van onderzoek wordt gemeten aan de hand van aantallen publicaties in toptijdschriften: de zogenaamde *research output*. Hierbij wordt geen rekening gehouden met inhoudelijke verschillen tussen disciplines. Publicaties in wetenschappelijke vakbladen passen vooral goed bij onderzoek in natuurwetenschappelijke stijl. Maatschappelijk georiënteerde disciplines uit de letteren vernauwen inhoudelijk door dit misplaatste keurslijf. Bovendien ontmoedigen outputquota academici om hun kunde en kennis in te zetten voor een breed of Nederlandstalig publiek. De focus op *research output* is slecht voor de kwaliteit van onderzoek en de gezondheid van werknemers en slechts goed voor grotendeels betekenisloze universitaire *rankings*. Waarom doet de RUG er dan nog aan mee? Wij stellen voor het heft in eigen hand te nemen en dit soort inhoudsloze internationale criteria af te wijzen.

In het kwantitatieve beoordelingsregime is de goede student de nominaal studerende student. Niet de kwaliteit, maar het tempo van zijn of haar studietraject is belangrijk. Ruimte voor diepgaande academische vorming, zowel binnen als buiten de studie, is er steeds minder. De Democratische Academie Groningen vindt dat het succes van onderwijs op inhoudelijke, kwalitatieve criteria gestoeld moet zijn. De student moet zijn verantwoordelijkheid en vrijheid terugnemen.

IDEAAL

Onderzoek dient onder integere omstandigheden gedaan te worden en moet gericht zijn op het opbouwen van een kennisraamwerk voor de lange termijn. Onderwijs moet gericht zijn op het scheppen van kritische, betrokken burgers, niet puur en alleen op het zo snel mogelijk afleveren van kant-en-klare werknemers. Als leden van een academische gemeenschap moeten we namelijk een toewijding ontwikkelen ten opzichte van de wereld en samenleving om ons heen. De universiteit is bij uitstek het instituut met die verantwoordelijkheid. Daarom wil DAG af van het inhoudsloze kwantitatieve beoordelingsregime dat onderzoekers verstrikt, studenten tekort doet en onderwijs verschraalt.

CONCRETE DOELSTELLINGEN DEMOCRATISCHE ACADEMIE GRONINGEN

- **Democratische verkiezingen bestuurders:** het mandaat voor universitaire beslissingen moet bij de academische gemeenschap liggen. Studenten en werknemers moeten inspraak hebben in de benoeming van bestuurders binnen de faculteiten en de universiteit als geheel. Voor een academische vorming is het essentieel dat studenten worden behandeld als kritische volwassenen die bijdragen aan het academische project, in plaats van als passieve consumenten.
- **Decentrale besluitvorming:** belangrijke beslissingen, zoals de organisatie van onderwijs (de afschaffing of hervorming van studies) en onderzoek, moeten zoveel mogelijk genomen worden op afdelingen en faculteiten zelf. Op die manier herstellen we serieuze zeggenschap van wetenschappers over hun eigen onderzoeks- en onderwijsactiviteiten.
- **Volledige transparantie:** bestuurders en studentenvertegenwoordigers moeten zo transparant mogelijk zijn over beleidskeuzes. Bij universiteitsvergaderingen moet standaard alles open zijn, vertrouwelijkheid enkel als het essentieel is. Een stuk mag nooit vertrouwelijk zijn omdat men bang is voor imagoschade. Bestuurders moeten duidelijk maken wat hun standpunten, afwegingen en verantwoordelijkheden zijn.
- **Ingrijpende hervorming assessorschap:** de rol van studentassessoren moet expliciet 'het belang van studenten vertegenwoordigen binnen het bestuur' zijn, in tegenstelling tot een zogenaamd neutrale pion die moet proberen een objectief oordeel te vellen over de koers van de instelling. Een studentassessor mag in de regel nooit informatie achterhouden voor medezeggenschapsraden en de academische gemeenschap. Slaagt deze hervorming niet, dan schaft DAG de positie liever af.
- **Meer structurele financiering naar kwetsbare disciplines:** de maatschappelijke waarde van een studie- of onderzoeksrichting is belangrijker dan haar winstgevendheid.
- **Meer docenten en onderzoekers met vaste aanstellingen:** DAG wil meer zekerheid voor onderzoekers wier aanstellingen in toenemende mate tijdelijk of bursaal zijn.
- **Annuleren megalomaan Yantai-project:** het invullen van een Chinese *branch campus* lijkt op het moment alleen gemotiveerd door financiële redenen en vals prestige. Het project tracht de universiteit slechts groter te maken, niet beter.
- **Opheffen van de positie *Dean of Industry Relations*:** niet alleen blijkt uit onderzoek dat de integriteit van onderzoeksresultaten vaker in het geding is, ook mag onderzoek niet primair ten dienste komen te staan van commerciële doeleinden.
- **Heroverwegen van partners van *Energy Academy Europe*:** hoewel DAG de noodzaak van georganiseerd wetenschappelijk onderzoek naar het vergroenen van de samenleving inziet, vinden wij niet dat de EAE hier op dit moment aan bijdraagt. Waarom zitten er alleen bedrijven uit de fossiele industrie aan tafel?
- **Druk hervorming nationaal financieringssysteem:** de RUG moet zich hard maken voor de beëindiging van de perverse prikkels van de nationale wetenschapsfinanciering. Een belangrijk begin is de strijd om de tweede geldstroom te verkleinen en de eerste te vergroten.

- **Interne reorganisatie geldverdeling:** DAG wil een duurzaam allocatiemodel waarbij de continuïteit van onderwijs en onderzoek de kernwaarde vormt. Studierichtingen moeten niet in het geding komen vanwege hun kosten per student, zoals bijvoorbeeld bij de talenstudies is gebeurd.
- **Afschaffen kwantitatieve beoordelingsregime voor onderzoek en onderwijs:** onderzoeks- en onderwijskwaliteit moet op basis van democratisch bepaalde kwalitatieve waarden beoordeeld worden, niet aan de hand van kwantiteit en rendement. Kwantitatieve metingen van bijvoorbeeld *research output* horen niet bij een volwassen onderzoekscultuur. Ook aan het academische *rankings*- en lijstjesfetisjisme moet een eind komen: kwaliteit boven inhoudsloze kwantiteit.
- **Terugdringen vaardighedenonderwijs:** kinderachtige en verschoolende maatregelen mogen nooit ingevoerd worden om slagingspercentages te verhogen. Vaardighedenonderwijs mag niet ten koste gaan van academische inhoud. Schrijf- en presentatiecursussen kunnen beter extracurriculair aangeboden worden.
- **Kritische evaluatie verengelsing:** de huidige ‘internationalisering’ is een verkapte verengelsing die is doorgevoerd om studentenaantallen te verhogen. Plaats bieden aan buitenlandse studenten is wederzijds zeer waardevol, maar de reden moet geen rendementsgerichte zijn. De wereld is groter dan de Engelstalige en daarom willen wij dat ook onderzoekers het vertrouwen en de ruimte krijgen daadwerkelijk internationaal, en dus in andere talen dan de Engelse, te publiceren.
- **Ingrijpende hervorming excellentieonderwijs:** de Rijksuniversiteit Groningen wil excellentieonderwijs aanbieden middels het Honoursprogramma. Het concept van ‘excellentieonderwijs’ is principieel problematisch omdat kwalitatief onderwijs en verdieping nooit voorbehouden zou moeten zijn aan een kleine groep studenten. Veel zinvoller en eerlijker is het om dit geld, nu gereserveerd voor een kwantitatief geselecteerde elite, te gebruiken voor onderwijs voor alle studenten.